

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2016 m. birželio 14 d.*

„Apeliacinis skundas — Išteklių išsaugojimo priemonės ir žuvininkystės sektoriaus restruktūrizavimas — Prašymai padidinti talpą, skirtą saugai pagerinti — Pirminio sprendimo atmesti prašymus padidinti talpą panaikinimas Sąjungos teismų sprendimais — SESV 266 straipsnis — Minėto sprendimo atmesti prašymus padidinti talpą teisinio pagrindo panaikinimas — Kompetencija priimti naujus sprendimus ir jų teisinis pagrindas — Naujų sprendimų atmesti prašymus padidinti talpą panaikinimas Bendrojo Teismo sprendimu — Teisinio saugumo principas“

Byloje C-361/14 P

dėl apeliacinio skundo, kurį 2014 m. liepos 25 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikė

Europos Komisija, atstovaujama A. Bouquet ir A. Szymkowska, padedamų baristerio B. Doherty,

apeliantė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Peter McBride, gyvenančiam Downings (Airija),

Hugh McBride, gyvenančiam Downings,

Mullglen Ltd, įsteigtai Largy (Airija),

Cathal Boyle, gyvenančiam Fiafannon (Airija),

Thomas Flaherty, gyvenančiam Kilronan (Airija),

Ocean Trawlers Ltd, įsteigtai Killybegs (Airija),

Patrick Fitzpatrick, gyvenančiam Killeany (Airija),

Eamon McHugh, gyvenančiam Killybegs,

Eugene Hannigan, gyvenančiam Killybegs,

Larry Murphy, gyvenančiam Castletownbere (Airija),

Brendan Gill, gyvenančiam Liforde (Airija),

ieškovams pirmojoje instancijoje,

* Proceso kalba: anglų.

atstovaujamiems SC N. Travers, solisitoriaus D. Barry ir SC E. Barrington,

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurių sudaro pirmininkas K. Lenaerts, kolegijų pirmininkai M. Ilešič, L. Bay Larsen, T. von Danwitz, A. Arabadžiev, C. Toader, D. Šváby ir C. Lycourgos, teisėjai A. Rosas, A. Borg Barthet (pranešėjas), M. Safjan, M. Berger, A. Prechal, E. Jarašiūnas ir C.G. Fernlund,

generalinė advokatė E. Sharpston,

posėdžio sekretorė L. Hewlett, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2015 m. rugsėjo 1 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2016 m. sausio 19 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Savo apeliaciniu skundu Europos Komisija prašo panaikinti 2014 m. gegužės 13 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *McBride ir kt. / Komisija* (T-458/10–T-467/10 ir T-471/10, nepaskelbtas Rink., toliau – skundžiamas sprendimas, EU:T:2014:249), kuriuo minėtas teismas panaikino 2010 m. liepos 13 d. Komisijos sprendimus C(2010) 4758, C(2010) 4748, C(2010) 4757, C(2010) 4751, C(2010) 4764, C(2010) 4750, C(2010) 4761, C(2010) 4767, C(2010) 4754, C(2010) 4753 ir C(2010) 4752 (toliau – ginčijami sprendimai), kuriais buvo atmestas Airijos prašymas nustatyti didesnius IV daugiametės orientavimo programos tikslus (toliau – DOP IV), įvertinant saugumo pagerinimus Peter McBride ir Hugh McBride, *Mullglen Ltd*, Cathal Boyle ir Thomas Flaherty, *Ocean Tawlers Ltd*, Patrick Fitzpatrick, Eamon McHugh, Eugene Hannigan, Larry Murphy ir Brendan Gill (toliau – McBride ir kt.) laivuose.

Teisinis pagrindas

- 2 1997 m. birželio 26 d. Tarybos sprendimo 97/413/EB dėl Bendrijos žuvininkystės sektoriaus restruktūrizavimo tikslų ir išsamių taisyklių laikotarpiu nuo 1997 m. sausio 1 d. iki 2001 m. gruodžio 31 d., siekiant išteklių ir jų naudojimo tausios pusiausvyros (OL L 175, 1997, p. 27), 4 straipsnio 2 dalyje nustatyta:

„Valstybėms narėms skirtose daugiametėse orientavimo programose pajėgumų padidinimas, išskirtinai susijęs su pagerinimu saugos srityje, kiekvienu konkrečiu atveju pagrindžia laivyno segmentų didesnių tikslų nustatymą, jei dėl to nepadidėja atitinkamų laivų žvejybos pastangos.“

- 3 Dėl minėto sprendimo taikymo procedūrų jo 10 straipsnyje daroma nuoroda į 1992 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 3760/92, nustatančio Bendrijos žuvininkystės ir akvakultūros sistemą (OL L 389, 1992, p. 1), 18 straipsnį, kuriama numatytos konsultacijos su Žuvininkystės ir akvakultūros sektoriaus valdymo komitetu.
- 4 2002 m. sausio 28 d. Tarybos sprendimo 2002/70/EB, iš dalies keičiančio Sprendimą 97/413 (OL L 31, 2002, p. 77), 1 straipsnyje numatyta, kad Sprendimo 97/413 2 straipsnio 1 dalis išdėstoma taip:

„Vėliausiai iki 2002 m. gruodžio 31 d. sumažinamos kiekvienos valstybės narės žvejybos pastangos <...>“

- 5 Sprendimu 2002/70 nuo 2002 m. sausio 1 d. buvo panaikinta Sprendimo 97/413 4 straipsnio 2 dalis.
- 6 Remiantis 1997 m. gruodžio 16 d. Komisijos sprendimo 98/125/EB dėl Airijos žvejybos laivyno daugiametės orientavimo programos 1997 m. sausio 1 d.–2001 m. gruodžio 31 d. laikotarpiui patvirtinimo (OL L 39, 1998, p. 41) priedo 3.3 punktu:

„Valstybės narės gali bet kuriuo metu pateikti Komisijai saugos pagerinimo programą. Remdamasi Sprendimo 97/413/EB 3 ir 4 straipsniais, Komisija nusprendžia, ar tokia programa numatytas pajėgumų padidinimas pateisina atitinkamą DOP IV tikslų padidinimą.

<...>“

- 7 1999 m. gruodžio 17 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2792/1999, nustatančio išsamias Bendrijos struktūrinės paramos žuvininkystės sektoriui taisykles ir tvarką (OL L 337, 1999, p. 10; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 4 sk., 4 t., p. 179), 6 straipsnyje numatyta:

„1. Laivynas atnaujinamas ir žvejybiniai laivai modernizuojami pagal šią antraštinę dalį.

Kiekviena valstybė narė 23 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka Komisijos tvirtinimui pateikia laivyno atnaujinimo ir modernizavimo nuolatinio monitoringo priemones. Pagal tokių priemonių sistemą valstybės narės turi įrodyti, kad naujų laivų įtraukimas ir senų išbraukimas iš laivyno valdomas taip, kad pajėgumai neviršija viso laivyno ir atitinkamų segmentų mastu daugiametėje orientavimo programoje nustatytų metinių tikslų, arba tam tikrais atvejais, kad žvejybos pajėgumai būtų palaipsniui mažinami – tam, kad būtų pasiekti tie tikslai.

Tokiose priemonėse ypač atsižvelgiama į tai, kad pajėgumai, išskyrus trumpesnių kaip 12 m ilgio laivų, bet ne tralerių, pajėgumus, kurie buvo sumažinti su viešąja pagalba, negali būti atstatyti.

2. Valstybės narės, aiškiai įvardijusios ir įvertinusios, gali prašyti padidinti pajėgumų planus ir leisti taikyti priemones, kurios pagerintų saugą, navigaciją jūroje, higieną, produktų kokybę ir darbo sąlygas, jei tokios priemonės nepadidina atitinkamų išteklių naudojimo.

Tokią prašymą Komisija svarsto ir tvirtina 23 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka. Padidintus pajėgumus valstybė narė valdo, taikydama šio straipsnio 1 dalyje minėtas nuolatinės priemones.“

- 8 Minėtas 6 straipsnis 2002 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2369/2002, iš dalies keičiančio Reglamentą Nr. 2792/1999 (OL L 358, 2002, p. 49; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 4 sk., 5 t., p. 450), 1 straipsnio 6 punktu buvo panaikintas nuo 2003 m. sausio 1 d.

Ginčo aplinkybės

- 9 Nuo 2001 m. lapkričio 1 iki gruodžio 14 d. McBride ir kt. *Department of Communications, Marine & Natural Resources* (Airijos jūreivystės ir natūralių išteklių departamentas, toliau – Departamentas) pateikė prašymus padidinti jiems priklausančių žvejybos laivų pajėgumą dėl pagerinimų saugos srityje pagal Sprendimo 97/413 4 straipsnio 2 dalį.
- 10 Grįsdamas šiuos prašymus Departamentas 2001 m. gruodžio 14 d. laišku paprašė Komisijos pagal Sprendimo 97/413 4 straipsnio 2 dalį Airijos laivyno kompleksinį segmentą padidinti 1 304 tonomis bruto masės, o pelaginį segmentą – 5 335 tonomis bruto masės (toliau – pirminis prašymas).

- 11 2003 m. balandžio 4 d. Komisija priėmė sprendimą 2003/245/EB, susijusį su Komisijos gautais prašymais nustatyti didesnius DOP IV tikslus siekiant pagerinti ilgesnių kaip dvylikos metrų ilgio laivų saugą, navigaciją jūroje, higieną, produktų kokybę ir darbo sąlygas (OL L 90, 2003, p. 48, toliau – pirminis sprendimas). McBride ir kt. laivai buvo visi nurodyti minėto sprendimo II priede, kuriame, remiantis jo 2 straipsnio antra pastraipa, išvardyti Komisijos atmesti prašymai.
- 12 Pirminis sprendimas buvo pagrįstas Sprendimo 97/413 4 straipsniu ir Reglamento Nr. 2792/1999 6 straipsniu.
- 13 Dėl pirminio sprendimo buvo pateikti keli ieškiniai dėl panaikinimo, o dėl jų priimtas 2006 m. birželio 13 d. Sprendimas *Boyle ir kt. / Komisija* (T-218/03–T-240/03, EU:T:2006:159); tuo sprendimu Bendrasis Teismas panaikino pirminį sprendimą, kiek jis buvo taikytinas P. McBride ir H. McBride, *Mullglen*, Boyle, Fitzpatrick, McHugh, Hannigan ir Gill laivams. Jis nusprendė, kad Komisija taikė galiojančiuose teisės aktuose nenumatytus kriterijus, todėl viršijo savo įgaliojimus. 2006 m. birželio 14 d. raštu atitinkamų laivų savininkai paprašė Komisijos priimti naują sprendimą, atitinkantį šiame sprendime nurodytus kriterijus.
- 14 Dėl 2006 m. birželio 13 d. Sprendimo *Boyle ir kt. / Komisija* (T-218/03–T-240/03, EU:T:2006:159) buvo pateiktas apeliacinis skundas, o dėl jo priimtas 2008 m. balandžio 17 d. Sprendimas *Flaherty ir kt. / Komisija* (C-373/06 P, C-379/06 P ir C-382/06 P, EU:C:2008:230), kuriuo Teisingumo Teismas dėl tų pačių priežasčių, kaip ir nurodytos minėtame sprendime, panaikino pirminį sprendimą, kiek jis taikytinas Flaherty, *Ocean Trawlers* ir L. Murphy laivams.
- 15 2008 m. balandžio 25 d. elektroniniu laišku McBride ir kt. atstovas paklausė Komisijos, kokių veiksmų ji ėmėsi vykdydama 2006 m. birželio 13 d. Sprendimą *Boyle ir kt. / Komisija* (T-218/03–T-240/03, EU:T:2006:159).
- 16 Gavus McBride ir kt. prašymus, buvo pasikeista keletu laiškų tarp Airijos ir Komisijos. Ši institucija, be kita ko, paprašė Airijos pateikti papildomos informacijos apie aptariamų laivų technines charakteristikas.
- 17 Ginčijamais sprendimais Komisija dar kartą atmetė pirminį prašymą dėl McBride ir kt. laivų. Ji konstatavo, kad
 - (dėl P. McBride, H. McBride, Fitzpatrick ir Hannigan laivų) kelių mažesnių laivų pakeitimas nauju laivu nepadidino Airijos laivyno kompleksinio segmento bendro pajėgumo, todėl Sprendimo 97/413 4 straipsnio 2 dalis netaikytina,
 - (dėl *Mullglen*, Boyle ir Flaherty, *Ocean Tawlers* ir McHugh bei Murphy laivų) naujų laivų talpos padidėjimas nesusijęs vien su pagerinimais saugos srityje ir tik padidino žvejybos pastangas, o
 - (dėl Gill laivo) talpos padidėjimas dėl laivo prailginimo nesusijęs su pagerinimais saugos srityje ir tik padidino žvejybos pastangas.
- 18 Komisija ginčijamuose sprendimuose taip pat nurodė, kad nebėra jų konkretaus teisinio pagrindo, nes Sprendimo 97/413 4 straipsnio 2 dalis buvo panaikinta Sprendimo 2002/70 1 straipsnio 3 punktu ir ši nuostata nebuvo pakeista lygiaverte nuostata. Todėl ji pažymėjo, kad buvo priversta priimti sprendimą *ad hoc*, taikydama materialines normas, galiojusias pateikiant pirminį prašymą.

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

- 19 2010 m. rugsėjo 27 ir 28 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai McBride ir kt. pareiškė ieškinius dėl ginčijamų sprendimų panaikinimo.

- 20 Grįsdami savo ieškinius McBride ir kt. nurodė šešis ieškinių pagrindus, susijusius su teisinio pagrindo nebuvimu, esminių procedūrinių reikalavimų pažeidimu, klaidingu Sprendimo 97/413 4 straipsnio 2 dalies išaiškinimu, akivaizdžia klaida taikant šią nuostatą, gero administravimo principo pažeidimu ir vienodo požiūrio principo pažeidimu.
- 21 Skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas nusprendė, kad Komisija nebuvo kompetentinga priimti ginčijamus sprendimus, ir pirmąjį ieškinių pagrindą, kiek jis susijęs su šios institucijos kompetencijos neturėjimu, pripažino pagrįstu. Todėl jis panaikino ginčijamus sprendimus nenagrinėjęs ieškinių kitų pagrindų.

Šalių reikalavimai

- 22 Apeliaciniu skundu Komisija Teisingumo Teismo prašo:
- panaikinti skundžiamą sprendimą,
 - atmesti ieškinį dėl panaikinimo ar bet kuriuo atveju pirmąjį pagrindą,
 - nepatenkinus šių reikalavimų, grąžinti bylą Bendrajam Teismui ir
 - priteisti iš McBride ir kt. bylinėjimosi apeliacinėje instancijoje ir Bendrajame Teisme išlaidas.
- 23 McBride ir kt. Teisingumo Teismo prašo:
- atmesti apeliacinį skundą,
 - priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas,
 - nepatenkinus šių reikalavimų, panaikinti skundžiamą sprendimą, patenkinti ieškinius dėl panaikinimo, konkrečiai pripažįstant pagrįstais grindžiant minėtus ieškinius nurodytus pirmąjį ir antrąjį pagrindus, ir panaikinti ginčijamus sprendimus, jei ir šie reikalavimai nebūtų patenkinti – panaikinti skundžiamą sprendimą ir grąžinti bylą Bendrajam Teismui, o iš Komisijos priteisti bylinėjimosi apeliacinėje instancijoje ir Bendrajame Teisme išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

- 24 Grįsdama savo apeliacinį skundą Komisija nurodo du pagrindus, susijusius, pirma, su Bendrojo Teismo klaidingu SESV 266 straipsnio, siejamo su įgaliojimų suteikimo principu, įtvirtintu ESS 5 straipsnio 1 ir 2 dalyse ir ESS 13 straipsnio 2 dalyje, aiškinimu ir taikymu, taip pat su teisinio saugumo principu ir, antra, su nepakankamu skundžiamo sprendimo motyvavimu.

Dėl pirmojo apeliacinio skundo pagrindo

Šalių argumentai

- 25 Pirmiausia Komisija šiuo klausimu nurodydama 1988 m. balandžio 26 d. Sprendimo *Asteris ir kt. / Komisija* (97/86, 99/86, 193/86 ir 215/86, EU:C:1988:199) 27 punktą primena, kad SESV 266 straipsnis įpareigoja atitinkamą instituciją vykdyti sprendimą, kuriuo panaikinami jos aktai, todėl ji turi atsizvelgti į šio sprendimo rezoliucinę dalį ir jo motyvus, iš kurių matyti aiškios minėtoje rezoliucinėje dalyje konstatuoto neteisėtumo priežastys.

- 26 Ji tvirtina, kad ši pareiga turi derėti su teisinio saugumo principu, kaip tai nurodyta 1988 m. balandžio 26 d. Sprendime *Asteris ir kt. / Komisija* (97/86, 99/86, 193/86 ir 215/86, EU:C:1988:199). Skundžiamo sprendimo 43 ir 44 punktuose Bendrasis Teismas nepagrįstai koncentravosi tik į įgaliojimų suteikimo principą.
- 27 Komisija taip pat tvirtina, kad SESV 266 straipsnis yra tokios pačios svarbos, kaip ir įgaliojimų suteikimo principas, įtvirtintas ESS 5 straipsnio 1 ir 2 dalyse ir ESS 13 straipsnio 2 dalyje. Kadangi šios nuostatos yra to paties normų hierarchijos lygio, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą įgaliojimų suteikimo principui suteikdamas viršenybę prieš pareigą, kylančią iš SESV 266 straipsnio.
- 28 Antra, Komisija tvirtina, kad nebuvo galima nepaisyti jai pagal SESV 266 straipsnį tenkančios pareigos, t. y. šiuo atveju priėmus 2006 m. birželio 13 d. Sprendimą *Boyle ir kt. / Komisija* (T-218/03–T-240/03, EU:T:2006:159) ir 2008 m. balandžio 17 d. Sprendimą *Flaherty ir kt. / Komisija* (C-373/06 P, C-379/06 P ir C-382/06 P, EU:C:2008:230) priimti sprendimo dėl prašymų, susijusių su McBride ir kt. laivais, nes Sąjungos teisės aktų leidėjas panaikino procedūrinę nuostatą, kurioje nustatyta, kaip turi elgtis institucija. Ji taikė teismų praktiką, įtvirtintą 2007 m. spalio 25 d. Sprendime *SP ir kt. / Komisija* (T-27/03, T-46/03, T-58/03, T-79/03, T-80/03, T-97/03 ir T-98/03, EU:T:2007:317) ir 2011 m. kovo 29 d. Sprendime *ArcelorMittal Luxembourg / Komisija ir Komisija / ArcelorMittal Luxembourg ir kt.* (C-201/09 P ir C-216/09 P, EU:C:2011:190), susijusių su EAPB sutarties galiojimo pabaiga, pagal kurią, kai teisinis pagrindas nustoja galioti, jame įtvirtintos materialinės normos gali būti ir toliau taikomos kartu su procesinėmis normomis, galiojusiomis priimant atitinkamą aktą.
- 29 Komisija pripažįsta, kad SESV 266 straipsnis „neatkuria“ teisinio pagrindo, kurio galiojimas pasibaigė. Vis dėlto ji priduria, kad minėta teismų praktika leidžia manyti, jog Sąjungos teisė leidžia aiškinti teisinį pagrindą, kad juo ribotai galima būtų remtis, kai jis nustoja galioti. Ji pažymi, kad ši teismų praktika, be kita ko, pagrįsta teisinės sistemos tęstinumo ir teisinio saugumo principais. Todėl Sprendimo 97/413 4 straipsnio 2 dalis ir toliau suteikia Komisijai kompetenciją priimti sprendimą dėl pirminio prašymo esmės. Tačiau, kalbant apie procedūrą, aplinkybė, kad ši nuostata nebegalioja, įpareigojo Komisiją taikyti *ad hoc* procedūrą, nesikonsultuojant su Žuvininkystės ir akvakultūros sektoriaus valdymo komitetu, t. y. priešingai, nei numatyta Sprendime 97/413.
- 30 Trečia, Komisija kaltina Bendrąjį Teismą per siaurai aiškinus teisinio saugumo principą ir nepripažinus, kad teisinis pagrindas gali būti numanomas. Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 26 punkte pažymėjęs, kad turi būti nurodytas akto teisinis pagrindas, nepaisė kitų teisinio saugumo principo aspektų, kiek tai susiję su 2011 m. kovo 29 d. Sprendimu *ArcelorMittal Luxembourg / Komisija ir Komisija / ArcelorMittal Luxembourg ir kt.* (C-201/09 P ir C-216/09 P, EU:C:2011:190).
- 31 Be to, kai Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 27 punkte remdamasis teismų praktika, įtvirtinta 2007 m. spalio 25 d. Sprendime *SP ir kt. / Komisija* (T-27/03, T-46/03, T-58/03, T-79/03, T-80/03, T-97/03 ir T-98/03, EU:T:2007:317) ir 2011 m. kovo 29 d. Sprendime *ArcelorMittal Luxembourg / Komisija ir Komisija / ArcelorMittal Luxembourg ir kt.* (C-201/09 P ir C-216/09 P, EU:C:2011:190), nusprendė, kad akto teisinis pagrindas turi galioti šio akto priėmimo dieną, jis šią teismų praktiką pacitavo neišsamiai. Jis nenurodė, kad pagal tą teismų praktiką iš esmės galima taikyti teisinį pagrindą, net jei jis nebegalioja. Šią galimybę pagrindžia aiškinimo taisyklės, susijusios su Sąjungos teisės veiksmingumo principu. Taigi Sprendimo 97/413 4 straipsnio 2 dalis visada bus numanomas teisinis pagrindas įgyvendinant 2006 m. birželio 13 d. Sprendimą *Boyle ir kt. / Komisija* (T-218/03–T-240/03, EU:T:2006:159) ir 2008 m. balandžio 17 d. Sprendimą *Flaherty ir kt. / Komisija* (C-373/06 P, C-379/06 P ir C-382/06 P, EU:C:2008:230).
- 32 Ketvirta, Komisija tvirtina, kad klaidingai aiškindamas SESV 266 straipsnį Bendrasis Teismas netiesiogiai pakenkė SESV 263 straipsnyje numatyto ieškinio dėl panaikinimo veiksmingumui, nes skundžiamas sprendimas sukūrė McBride ir kt. turimų teisinės gynybos priemonių spragą.

- 33 Penkta, Komisija tvirtina, kad skundžiamas sprendimas taip pat pakenkė teisinio saugumo principui. Viena vertus, šio sprendimo 35 punkte nusprendžiamas, kad po 2013 m. sausio 1 d. Komisija neturėjo teisinio pagrindo priimti sprendimo dėl pirminio prašymo ar dėl prašymų, pateiktų priėmus 2006 m. birželio 13 d. Sprendimą *Boyle ir kt. / Komisija* (T-218/03–T-240/03, EU:T:2006:159) ir 2008 m. balandžio 17 d. Sprendimą *Flaherty ir kt. / Komisija* (C-373/06 P, C-379/06 P ir C-382/06 P, EU:C:2008:230), Bendrasis Teismas laivų valdytojams, kuriems buvo palankus pirminis sprendimas, sukėlė abejonių dėl to sprendimo galiojimo. Kita vertus, skundžiamas sprendimas taip pat sukuria teisinį netikrumą dėl 2010 m. priimto sprendimo, kuris buvo palankus laivų savininkams, nes buvo pažymėta, kad 2010 m. nebuvo teisinio pagrindo priimti šį sprendimą.
- 34 McBride ir kt. prašo atmesti pirmąjį apeliacinio skundo pagrindą.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 35 Pirmiausia dėl Komisijos argumentų, susijusių su jai pagal SESV 266 straipsnį tenkančia pareiga, reikia priminti, kad pagal šį straipsnį institucija, kurios aktas panaikinamas, privalo imtis priemonių Teisingumo Teismo sprendimui, kuriuo panaikinamas šis aktas, įvykdyti. Šiuo klausimu Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad norėdama besąlygiškai įvykdyti minėtą sprendimą atitinkama institucija turi laikytis ne tik šio sprendimo rezoliucinės dalies, bet ir atsižvelgti į motyvus, dėl kurių buvo priimtas toks sprendimas ir kurie pagrindžia rezoliucinę dalį, ir tai būtina norint nustatyti tikslų rezoliucinės dalies turinį (1988 m. balandžio 26 d. Sprendimo *Asteris ir kt. / Komisija*, 97/86, 99/86, 193/86 ir 215/86, EU:C:1988:199, 27 punktą).
- 36 Vis dėlto prieš institucijai, kurios aktas panaikinamas, imantis tokių priemonių kyla klausimas dėl šios institucijos kompetencijos, nes Sąjungos institucijos gali veikti tik neperžengdamos suteiktos kompetencijos ribų, kaip tai teisingai nurodė Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 23–25 punktuose.
- 37 Kadangi Sprendimas 97/413 ir Reglamento Nr. 2792/1999 6 straipsnis, kuriais remiantis Komisija įgaliota nagrinėti prašymus padidinti talpą, skirtą saugai pagerinti, ir priimti dėl jų sprendimus, buvo panaikinti ir jokia nuostata, net pereinamojo laikotarpio, neįgalino Komisijos priimti naujų sprendimų, Sąjungos teisinėje sistemoje nebeliko tinkamo teisinio pagrindo, leidžiančio Komisijai priimti ginčijamus sprendimus.
- 38 Be to, kaip skundžiamo sprendimo 44 punkte teisingai nusprendė Bendrasis Teismas, iš SESV 266 straipsnio kylanti pareiga veikti nėra Komisijos kompetencijos šaltinis ir neleidžia šiai institucijai remtis teisiniu pagrindu, kuris iki akto priėmimo buvo panaikintas.
- 39 Komisija taip pat negali pagrįstai remtis teismų praktika, įtvirtinta 1988 m. balandžio 26 d. Sprendime *Asteris ir kt. / Komisija* (97/86, 99/86, 193/86 ir 215/86, EU:C:1988:199), nurodydama, kad Teisingumo Teismas šiuo metu SESV 266 straipsnyje išdėstytas nuostatas aiškino plačiai ir šiame straipsnyje įtvirtintą Komisijos pareigą veikti siejo su teisinio saugumo principu. Iš tikrųjų, nors tame sprendime Teisingumo Teismas nusprendė, kad dėl sprendimo, kuriuo panaikinamas atitinkamas reglamentas, Komisija turėjo ne tik priimti naują reglamentą, ištaisanti nustatytą neteisėtumą, bet ir panaikinti šį neteisėtumą, kad jo neliktų ateityje, Teisingumo Teismas nenusprendė dėl teisinio pagrindo, kuriuo Komisija įgaliojama veikti, kad pakeistų atitinkamą reglamentą, kalbant apie ateitį, buvimo.
- 40 Antra, dėl Komisijos argumento, susijusio su teismų praktikos, įtvirtintos 2007 m. spalio 25 d. Sprendime *SP ir kt. / Komisija* (T-27/03, T-46/03, T-58/03, T-79/03, T-80/03, T-97/03 ir T-98/03, EU:T:2007:317) ir 2011 m. kovo 29 d. Sprendime *ArcelorMittal Luxembourg / Komisija ir Komisija / ArcelorMittal Luxembourg ir kt.* (C-201/09 P ir C-216/09 P, EU:C:2011:190), taikymu, reikia konstatuoti, kad iš šios praktikos matyti, jog nors laikantis teisės aktų taikymo laiko atžvilgiu principų ir reikalavimų, susijusių su teisinio saugumo ir teisėtų lūkesčių apsaugos principais, turi būti taikomos

materialinės normos, galiojusios tuo metu, kai klostėsi nagrinėjamos faktinės aplinkybės, net jei šios normos nebegalioja Sąjungos institucijai priimant aktą, nuostata, kuri yra akto, įgaliojančio Sąjungos instituciją priimti nagrinėjamą aktą, teisinis pagrindas, turi galioti priimant šį aktą. Be to, šio akto priėmimo procedūra turi būti vykdoma remiantis priimant šį aktą galiojančiomis taisyklėmis.

- 41 Dėl nagrinėjamo atvejo pažymėtina, kad pirmiausia Komisija grįsdama savo teiginius negali pagrįstai remtis šia teismų praktika.
- 42 Iš tikrųjų, nors Sprendimo 97/413 4 straipsnio 2 dalis, kuri galiojo pateikiant pirminį prašymą, nepaisant jos panaikinimo nuo 2002 m. sausio 1 d., šiam prašymui ir toliau buvo taikoma kaip materialinė norma, nustatanti leidimo padidinti žvejybos laivų talpą kriterijus, priimant ginčijamus sprendimus nebuvo jokios galiojančios nuostatos, kuri Komisijai būtų tokio priėmimo teisinis pagrindas. Iš tikrųjų Reglamento Nr. 2792/1999 6 straipsnio 2 dalis, kuri pateikiant pirminį prašymą buvo teisinis pagrindas, leidžiantis Komisijai priimti sprendimą dėl tokio prašymo, buvo panaikinta nuo 2003 m. sausio 1 d. ir nebuvo pakeista kita lygiaverte ar pereinamojo laikotarpio nuostata, suteikiančia Komisijai tokį teisinį pagrindą.
- 43 Be to, kadangi procedūrinės normos, susijusios su Sprendimo 97/413 taikymu, įtvirtintos šio sprendimo 10 straipsnyje ir Reglamento Nr. 2792/1999 6 straipsnyje, nebegaliojo priimant ginčijamus sprendimus, Komisija taikė *ad hoc* procedūrą, kuri nebuvo pagrįsta jokiais tuo metu galiojusiomis nuostatomis.
- 44 Antra, reikia konstatuoti, kad Komisijos argumentas dėl teismų praktikos, įtvirtintos 2007 m. spalio 25 d. Sprendime *SP ir kt. / Komisija* (T-27/03, T-46/03, T-58/03, T-79/03, T-80/03, T-97/03 ir T-98/03, EU:T:2007:317) ir 2011 m. kovo 29 d. Sprendime *ArcelorMittal Luxembourg / Komisija ir Komisija / ArcelorMittal Luxembourg ir kt.* (C-201/09 P ir C-216/09 P, EU:C:2011:190), taikymo pagrįstas klaidingu šios praktikos supratimu.
- 45 Iš tikrųjų, kaip buvo nurodyta šio sprendimo 40 punkte, minėta teismų praktika leidžia taikyti materialines normas, kurios galiojo tuo metu, kai klostėsi faktinės aplinkybės, laikantis priimant atitinkamą aktą galiojančių procedūrinių taisyklių, jei teisinis pagrindas, įgalinantis instituciją veikti, galioja priimant atitinkamą aktą. Tačiau, kaip nurodė generalinė advokatė savo išvados 92 punkte, ši teismų praktika negali būti aiškinama kaip leidžianti, pritaikius bendruosius Sąjungos teisės principus, Komisijai naudoti teisinį pagrindą, kuris nebegalioja, suteikiantį jai teisę taikyti materialinę normą, šiuo atveju – Sprendimo 97/413 4 straipsnio 2 dalį, kad galėtų pagrįsti sprendimą dėl pirminio prašymo, Sąjungos teismui panaikinus pirminį sprendimą.
- 46 Trečia, Komisija negali priekaištauti Bendrajam Teismui dėl to, kad jis nepripažino, jog teisinis pagrindas gali būti numanomas.
- 47 Iš tikrųjų Bendrasis Teismas, remdamasis 1987 m. kovo 26 d. Sprendimu *Komisija / Taryba* (45/86, EU:C:1987:163) ir 2009 m. spalio 1 d. Sprendimu *Komisija / Taryba* (C-370/07, EU:C:2009:590), skundžiamo sprendimo 26 punkte pagrįstai nurodė, kad pagal teisinio saugumo principą reikalaujama, jog bet kurio akto, kuriuo sukeliama teisinių pasekmių, privalomoji galia būtų pagrįsta ES teisės nuostata, kuri turi būti aiškiai nurodyta kaip teisinis pagrindas ir kurioje nurodyta, kokia teisine forma turi būti priimtas aktas.
- 48 Nors tikslios Sutarties nuostatos nenurodymas negali būti esminis trūkumas, jei akto teisinis pagrindas gali paaiškėti iš kitų jo dalių, tokia aiški nuoroda būtina, jei be jos suinteresuotiesiems asmenims ir Teisingumo Teismui nėra aiškus tikslus teisinis pagrindas (1987 m. kovo 26 d. Sprendimo *Komisija / Taryba*, 45/86, EU:C:1987:163, 9 punktas ir 2009 m. spalio 1 d. Sprendimo *Komisija / Taryba*, C-370/07, EU:C:2009:590, 56 punktas).

- 49 Tačiau nagrinėjamu atveju, kaip skundžiamo sprendimo 36 punkte nurodė Bendrasis Teismas, 2010 m. liepos 13 d. nebebuvo teisinio pagrindo priimti ginčijamus sprendimus. Todėl negalima priekaištauti Bendrajam Teismui, kad jis šiuo atžvilgiu siaurai aiškino teisinio saugumo principą.
- 50 Be to, priešingai, nei tvirtina Komisija, Sąjungos teisės veiksmingumo principas negali būti suprantamas taip, jog tam, kad ji galėtų vykdyti savo pareigas pagal SESV 266 straipsnį, Sprendimo 97/413 4 straipsnio 2 dalis turi būti laikoma numanomu teisiniu pagrindu, kuris ją įgalioja priimti sprendimą dėl pirminio prašymo.
- 51 Ketvirta, dėl Komisijos argumento, kad skundžiamas sprendimas sukūrė McBride ir kt. turimų teisinės gynybos priemonių spragą, reikia pažymėti, kad minėti asmenys išsaugojo galimybę Sąjungai pareikšti ieškinį dėl žalos atlyginimo, remiantis pirminio sprendimo neteisėtumu.
- 52 Be to, nors iš SESV 266 straipsnio matyti, kad institucija, kurios aktas panaikinamas, privalo imtis priemonių Sąjungos teismų sprendimams įvykdyti, šioje nuostatoje nepatikslinamas priemonių, kurių turi imtis ši institucija, kad įvykdytų teismų sprendimus, pobūdis.
- 53 Todėl, kaip savo išvados 70 ir 98 punktuose nurodė generalinė advokatė, atitinkama institucija turi pasirinkti šias priemones.
- 54 Darytina išvada, kad ketvirtąjį argumentą reikia atmesti.
- 55 Penkta, dėl Komisijos argumento, kad skundžiamas sprendimas pakenkė teisinio saugumo principui, reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką sprendimas, kurio jo adresatas neapskundė per SESV 263 numatytą terminą, tampa galutinis jo atžvilgiu (šiuo klausimu žr., be kita ko, 1965 m. lapkričio 17 d. Sprendimą *Collotti / Teisingumo Teismas*, 20/65, EU:C:1965:115, ir 1994 m. kovo 9 d. Sprendimo *TWD Textilwerke Deggendorf*, C-188/92, EU:C:1994:90, 13 punktą).
- 56 Taigi teisinio saugumo principas, nagrinėjamas šioje teismų praktikoje, nustato, kad pirminio sprendimo ar sprendimų, kuriuos Komisija priėmė 2010 m. ir kurie buvo palankūs laivų valdytojams ar kurie tapo neskundžiami, galiojimui skundžiamas sprendimas, kuris susijęs tik su ginčijamais sprendimais, dėl kurių buvo pareikštas ieškinys dėl panaikinimo, neturi įtakos.
- 57 Iš prieš tai išdėstytų argumentų darytina išvada, kad reikia atmesti pirmąjį apeliacinio skundo pagrindą.

Dėl antrojo apeliacinio skundo pagrindo

Šalių argumentai

- 58 Pirmiausia Komisija kaltina Bendrąjį Teismą pažeidus pareigą motyvuoti, nes jis iškreipė jos pateiktus teisinius argumentus ir todėl į juos neatsakė. Šiuo klausimu ji aiškiai nurodė, pirma, negalėjusi taikyti Sprendime 97/413 numatytų procedūrų, todėl ji turėjo taikyti *ad hoc* procedūrą, antra, remiantis teismų praktika, įtvirtinta 2007 m. spalio 25 d. Sprendime *SP ir kt. / Komisija* (T-27/03, T-46/03, T-58/03, T-79/03, T-80/03, T-97/03 ir T-98/03, EU:T:2007:317) ir 2011 m. kovo 29 d. Sprendime *ArcelorMittal Luxembourg / Komisija ir Komisija / ArcelorMittal Luxembourg ir kt.* (C-201/09 P ir C-216/09 P, EU:C:2011:190), išlaikiusi teisę taikyti tą sprendimą dėl esmės. Šis argumentas, susijęs su procedūrinių ir materialinių normų atskyrimu, nebuvo tinkamai atspindėtas skundžiamame sprendime, o šio sprendimo 37–44 punktuose pateikiamas atsakymas į McBride ir kt., o ne Komisijos argumentus.

- 59 Antra, Komisija tvirtina, kad skundžiamame sprendime neatsakoma į klausimą dėl priimtino, kilusį byloje *Gill / Komisija*, T-471/10. Ji nurodo, kad toje byloje dėl techninių kliūčių, susijusių su faksu, ieškovė savo ieškinį dėl panaikinimo pareiškė praėjus vienai valandai ir 21 minutei po termino pabaigos. Nors Bendrasis Teismas neprivalo išnagrinėti kiekvieno jam pateikto teisinio klausimo, klausimas dėl priimtino minėtoje byloje turėjo būti aiškiai išnagrinėtas.
- 60 McBride ir kt. prašo atmesti antrąjį apeliacinio skundo pagrindą.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 61 Pirma, dėl Komisijos argumento, kad Bendrasis Teismas nesilaikė pareigos motyvuoti, reikia priminti, kad, remiantis nusistovėjusia teismų praktika, pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 36 straipsnį ir 53 straipsnio pirmą pastraipą Bendrajam Teismui tenkanti pareiga motyvuoti sprendimus neįpareigoja šio teismo pateikti detalaus atsakymo į kiekvieną bylos šalių pateiktą argumentą. Taigi motyvavimas gali būti numanomas su sąlyga, kad iš jo suinteresuotiesiems asmenims aišku, dėl ko buvo imtasi nagrinėjamų priemonių, o Teisingumo Teismui juo suteikiama pakankamai informacijos, kad jis galėtų vykdyti teisminę kontrolę (2011 m. kovo 29 d. Sprendimo *ArcelorMittal Luxembourg / Komisija ir Komisija / ArcelorMittal Luxembourg ir kt.*, C-201/09 P ir C-216/09 P, EU:C:2011:190, 78 punktą ir jame nurodyta teismų praktika).
- 62 Viena vertus, reikia konstatuoti, kad šiuo argumentu Komisija iš esmės pakartoja grindžiant pirmąjį apeliacinio skundo pagrindą jau nurodytą argumentą.
- 63 Kita vertus, nors Komisijos argumentai skundžiamame sprendime buvo išnagrinėti glaustai, Bendrojo Teismo vertinimas yra aiškus ir leidžia Komisijai aiškiai suprasti, dėl ko buvo panaikinti ginčijami sprendimai, ir pateikti apeliacinį skundą, kaip tai matyti iš daugelio jos grindžiant pirmąjį apeliacinio skundo pagrindą nurodytų argumentų, o Teisingumo Teismui juo suteikiama pakankamai informacijos, kad jis galėtų vykdyti teisminę kontrolę.
- 64 Todėl skundžiamas sprendimas yra pakankamai motyvuotas.
- 65 Antra, dėl Komisijos argumento, kad skundžiamame sprendime neatsakyta į klausimą dėl priimtino, reikia pažymėti, kad 2011 m. balandžio 1 d. nutartimis *Doherty / Komisija* (T-468/10, EU:T:2011:133), *Conneely / Komisija* (T-469/10, nepaskelbta Rink., EU:T:2011:134), *Oglesby / Komisija* (T-470/10, nepaskelbta Rink., EU:T:2011:135), *Cavankee Fishing / Komisija* (T-472/10, nepaskelbta Rink., EU:T:2011:136) ir *McGing / Komisija* (T-473/10, nepaskelbta Rink., EU:T:2011:137) Bendrasis Teismas kaip akivaizdžiai nepriimtinas atmetė ieškinius bylose, kuriose buvo priimtos minėtos nutartys, nes jie buvo pateikti pavėluotai.
- 66 Visose minėtose nutartyse nurodęs, kad byloje T-471/10 siunčiant ieškinį 2010 m. rugsėjo 27 d. 23 val. 53 min. ir 23 val. 57 min. Liuksemburgo laiku kanceliarijos faksas neatsakė, Bendrasis Teismas konstatavo, kad, atsižvelgiant į vidutinį faksimilinio pranešimo perdavimo greitį bylose *Hugh McBride / Komisija*, T-459/10, *Boyle / Komisija*, T-461/10, *Flaherty / Komisija*, T-462/10, *Ocean Trawlers / Komisija*, T-463/10, *Fitzpatrick / Komisija*, T-464/10, *Hannigan / Komisija*, T-466/10 ir *Murphy / Komisija*, T-467/10, ir net pripažinus, kad teismo kanceliarijos faksas veikė normaliai, tik ieškinys byloje *Gill / Komisija*, T-471/10, galėjo būti perduotas iki vidurnakčio, t. y. iki termino pareikšti ieškinį pabaigos.
- 67 Tokiomis aplinkybėmis negalima kaltinti Bendrojo Teismo, kad jis tinkamai nemotyvavo savo sprendimo, pagal kurį ieškinys byloje *Gill / Komisija*, T-471/10, buvo pateiktas laiku.
- 68 Darytina išvada, kad turi būti atmestas antrasis argumentas, taigi ir visas antrasis apeliacinio skundo pagrindas.

69 Todėl apeliacinį skundą reikia atmesti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 70 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas, bylinėjimosi išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas. Pagal to paties reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliaciniam procesui pagal jo 184 straipsnio 1 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo.
- 71 Kadangi McBride ir kt. reikalavo priteisti bylinėjimosi išlaidas iš Komisijos, o pastaroji bylą pralaimėjo, ji turi jas padengti.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

- 1. Atmesti apeliacinį skundą.**
- 2. Priteisti iš Europos Komisijos bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.